

Potrebščine: liste in pisala, natisnjeni odlomek iz Filoteje za vse animatorje, Sveto pismo

Uvodna molitev

Znamenje križa

Gospod,
uči me velikodušnosti,
da ti bom služil/a, kakor zaslužiš,
da bom dajal/a, ne da bi štel/a,
da se bom bojeval/a, ne da bi mislil/a na rane,
da bom delal/a, ne da bi iskal/a počitka,
da se bom žrtvoval/a, ne da bi pričakoval/a druge zahvale,
kakor zavest, da vršim tvojo sveto voljo.
Amen.

Slava Očetu ... Znamenje križa

Vstopno mesto

Kako si predstavljate "pobožnega človeka"?

Vzamemo si nekaj minut, da vsak nariše podobo pobožnega človeka oziroma razmisli o njegovemu opisu. Na koncu si to na kratko podelimo.

Ali poznate koga, ki ustreza temu opisu?

Ste morda svojo podobo pobožnega človeka utemeljili na komu, ki ga poznate?

Ali si želite biti kot te osebe, ki smo jih opisali?

Koliko bi morali spremeniti svoje življenje, da bi postali taki pobožni ljudje?

Katere stvari bi morali v dnevu opustiti? (*Morda hobije, druženje s prijatelji ...*)

Koliko časa v dnevu bi morali nameniti molitvi in premišljevanju?

Dejavnost

Pri naslednjih primerjavah se animatorji opredelijo za eno ali drugo stvar, lahko tako da se premaknejo na eno ali drugo stran sobe.

Kaj je boljše?

1. Pospraviti svojo sobo ali zmoliti rožni venec?
2. Se igrati s svojim mlajšim bratcem ali iti na mladinski verouk?
3. Da mati skuha kosilo za družino ali prebere dnevno božjo besedo?
4. Da učitelj popravi teste svojih učencev ali da gre k sveti maši?
5. Da profesionalni plavalec opravi svoj trening ali doma bere Sveto pismo?
6. Da oče pomaga hčerki pri domači nalogi ali premišljuje božjo besedo?
7. V nedeljo na poti k maši se ustaviti in pomagati sosedu, ki se mu je ustavil avto ali odpeljati naprej, da ne zamudiš k sveti maši?
8. Da starši varčujejo denar na banki ali da ga dajo dobrodelnim organizacijam?
9. Da umetnik doma ustvarja ali da je v cerkvi in moli?

Skupaj, lahko že sproti, komentiramo vaše odločitve. Nato preberemo odlomek iz Filoteje sv. Frančiška Saleškega. Za lažje sledenje priporočamo, da se besedilo natisne za vsakega animatorja.

Oznanilo

Tretje poglavje: Bogoljubnost je primerna vsem poklicem in stanovom

Ob stvarjenju je Bog zapovedal rastlinam, naj prinašajo sadove, vsaka »po svoji vrsti« (1 Mz 1,11-12). Tako zapoveduje tudi kristjanom, živim rastlinam svoje Cerkve, naj prinašajo sadove bogoljubnosti, vsak po svojem položaju in poklicu. Drugače mora udejanjati bogoljubnost plemič, drugače rokodelec, drugače spet služabnik, drugače knez, drugače dekle, vdova, zakonska žena. Pa ne samo to. Vaje v bogoljubnosti je treba prilagoditi močem, opraviлом in dolžnostim slehernega posameznika. Povej mi, Filoteja, mar bi bilo prav, če bi škof hotel živeti samotarsko kakor kartuzijanci? Ali če zakonci po zgledu kapucinov ne bi hoteli pridobivati premoženja? Če bi bil rokodelec ves dan v cerkvi kakor menih, menih pa bi bil neprestano na razpolago bližnjemu in v njegovi službi kakor škof, mar takšna bogoljubnost ne bi bila smešna, zgrešena in neznosna? Pa vendar se takšne napake prav pogosto ponavljajo in svet, ki ne razločuje ali noče razločevati prave bogoljubnosti od nespametnega ravnanja tistih, ki si domišljajo, da so bogoljubni, godrnja in graja bogoljubnost, ki ni prav nič odgovorna za take nerednosti.

Ne, Filoteja! Bogoljubnost prav ničesar ne skazi, in kadar je pristna, celo vse napravi popolno; kadar pa nasprotuje upravičeni zaposlenosti, je prav gotovo napačna. /.../ Resnična bogoljubnost ne samo da ni v kvar nobenemu poklicu in nobenemu opraviłu, nasprotno, še okraši in polepša ju. Če vržeš raznovrstne drage kamne v med, postanejo še bolj bleščeči, vsak v svoji barvi. Enako postane vsakdo še prijetnejši v svojem poklicu, če ga združi z bogoljubnostjo. Skrb za družino postane bolj umirjena, ljubezen med možem in ženo iskrenejša, služba vladarju zvestejša, vse vrste opravil postanejo prijetnejše in prikupnejše.

Zmotno in celo krivoversko je, če hoče kdo izgnati bogoljubno življenje iz vojaškega tabora, iz rokodelske delavnice, s knežjega dvora, iz zakonske skupnosti. Res je, draga Filoteja, da v teh poklicih ni mogoče gojiti čisto kontemplativne, samostanske in redovniške bogoljubnosti. Toda zunaj teh treh vrst bogoljubnosti je še več drugih, ki morejo voditi k popolnosti ljudi, živeče v svetu. Abraham, Izak in Jakob, David, Job, Tobija, Sara, Rebeka in Judita pričajo o tem v stari zavezi. V novi zavezi so sv. Jožef, Lidija, sveti Krispin popolnoma bogoljubno živeli v svojih delavnicah; sveta Ana, sveta Marta, sveta Monika, Akvila, Priscila sredi gospodinjskih opravil, sveti Sebastijan, sveti Mavricij v vojaški službi; Konstantin, Helena, sveti Ludovik, blaženi Amadej, sveti Edvard na svojih prestolih.

Animatorji naj izpostavijo, kaj jih v odlomku najbolj nagovarja. Vprašamo jih, če jih je kaj vznemirilo, se s čim ne strinjajo in ali so pričakovali takšne nasvete od svetnika iz 16. stoletja. Lahko si pomagata s spodnjimi vprašanji.

- Za koga je po mnenju Frančiška Saleškega primerna pobožnost oziroma - kot jo on imenuje - bogoljubnost?
- Ste kdaj razmišljali o tem, da pobožnost na kakšne kraje res 'ne paše'?
  - Kakšno pobožnost ste imeli v mislih?
  - Kaj o tem pravi Frančišek?
- Kaj točno si predstavljamo pod besedo pobožnost? (*Spomnimo se 'pobožnega človeka', ki smo ga opisovali na začetku srečanja.*)
- Kako lahko živimo pobožno v naših vsakdanjih življenjih?
- Ste prepoznali osebe, ki jih na koncu našteva Frančišek?
  - Ali v kateri od teh oseb prepoznate zgled pobožnosti za vas?
- Bi bil opis pobožnega človeka zdaj kaj drugačen kot na začetku srečanja?

Za zaključek pogovora preberemo še naslednje razmišljanje o odlomku.

Sv. Frančišek Saleški nas torej nagovarja k iskreni vsakdanji pobožnosti, ki je primerna glede na obveznosti, ki jih opravljamo kot svoje poslanstvo. Naj ne bo ta njegova misel v potuho, da bi rekli, imam že toliko zadolžitev danes, da si ne morem vzeti časa za Boga. Vsak dan znova se moramo potruditi, da svoje vsakodnevne dolžnosti in opravke sproti izročamo Bogu. Ne odlašajmo s pobožnostjo do takrat, ko bomo imeli dovolj časa za daljšo molitev, ko ne bomo imeli toliko drugih skrbi ali ko bomo pri volji za poglobljeno razmišljanje. Naj bodo vsa naša dejanja prežeta s pobožnostjo, da bomo redno gradili pristen odnos z Bogom. Vsak dan si za molitev vzemimo toliko časa, kot si ga lahko in se takrat res z vso pristnostjo posvetimo Gospodu. Hkrati izkazujemo svojo bogoljubnost s tem, da vestno in s priporočanjem Bogu opravljamo svoje vsakdanje dolžnosti.

Če koga zanima kaj več o tem, kako napredovati v pobožnosti, si lahko Frančiškove nasvete prebere v ostalih poglavjih Filoteje. :)

Molitev

Znamenje križa

Dobri Oče,

prvo pravilo v življenju našega ljubega Odrešenika je bilo izpolnjevati Tvojo voljo.

Naj bo Njegova volja v sedanjem trenutku prvo pravilo našega vsakdanjega življenja in dela, naša edina želja pa, da bi jo čim boljše in dokončno izpolnili. Pomagaj nam, da ji bomo zvesto sledili in Ti ugajali s tem, ko bomo izpolnjevali Tvoje želje.

Amen.

(Molitev sv. Elizabete Ane Seton)

Preberemo odlomek iz Svetega pisma:

Prg 3,1-8

¹ Vse ima svojo uro, vsako veselje ima svoj čas pod nebom:

² Je čas rojevanja in čas umiranja,
čas sajenja in čas ruvanja nasada.

³ Je čas pobijanja in čas zdravljenja,
čas podiranja in čas zidanja.

⁴ Je čas jokanja in čas smejanja,
čas žalovanja in čas plesanja.

⁵ Je čas zametavanja biserov in čas zbiranja biserov,
čas objemanja in čas odtegovanja objemanju.

⁶ Je čas pridobivanja in čas zapravljanja,
čas hranjenja in čas zametavanja.

⁷ Je čas paranja in čas šivanja,
čas molčanja in čas govorjenja.

⁸ Je čas ljubezni in čas sovraštva,
čas vojne in čas miru.

Gospod, pomagaj nam, da bomo znali vedno smiselno uporabljati svoj čas, tako kot si nam Ti namenil, in se vsakodnevno trudili s pobožnostjo priti bližje k Tebi.

Slava Očetu ... Znamenje križa

Priloga: Bogoljubnost je primerna vsem poklicem in stanovom

Ob stvarjenju je Bog zapovedal rastlinam, naj prinašajo sadove, vsaka »po svoji vrsti« (1 Mz 1,11-12). Tako zapoveduje tudi kristjanom, živim rastlinam svoje Cerkve, naj prinašajo sadove bogoljubnosti, vsak po svojem položaju in poklicu. Drugače mora udejanjati bogoljubnost plemič, drugače rokodelec, drugače spet služabnik, drugače knez, drugače dekle, vdova, zakonska žena. Pa ne samo to. Vaje v bogoljubnosti je treba prilagoditi močem, opravihom in dolžnostim slehernega posameznika. Povej mi, Filoteja, mar bi bilo prav, če bi škof hotel živeti samotarsko kakor kartuzijanci? Ali če zakonci po zgledu kapucinov ne bi hoteli pridobivati premoženja? Če bi bil rokodelec ves dan v cerkvi kakor menih, menih pa bi bil neprestano na razpolago bližnjemu in v njegovi službi kakor škof, mar takšna bogoljubnost ne bi bila smešna, zgrešena in neznosna? Pa vendar se takšne napake prav pogosto ponavljajo in svet, ki ne razločuje ali noče razločevati prave bogoljubnosti od nespametnega ravnanja tistih, ki si domišljajo, da so bogoljubni, godrnja in graja bogoljubnost, ki ni prav nič odgovorna za take nerednosti.

Ne, Filoteja! Bogoljubnost prav ničesar ne skazi, in kadar je pristna, celo vse napravi popolno; kadar pa nasprotuje upravičeni zaposlenosti, je prav gotovo napačna. /.../ Resnična bogoljubnost ne samo da ni v kvar nobenemu poklicu in nobenemu opravihu, nasprotno, še okraši in polepša ju. Če vržeš raznovrstne drage kamne v med, postanejo še bolj bleščeči, vsak v svoji barvi. Enako postane vsakdo še prijetnejši v svojem poklicu, če ga združi z bogoljubnostjo. Skrb za družino postane bolj umirjena, ljubezen med možem in ženo iskrenejša, služba vladarju zvestejša, vse vrste opravil postanejo prijetnejše in prikupnejše.

Zmotno in celo krivoversko je, če hoče kdo izgnati bogoljubno življenje iz vojaškega tabora, iz rokodelske delavnice, s knežjega dvora, iz zakonske skupnosti. Res je, draga Filoteja, da v teh poklicih ni mogoče gojiti čisto kontemplativne, samostanske in redovniške bogoljubnosti. Toda zunaj teh treh vrst bogoljubnosti je še več drugih, ki morejo voditi k popolnosti ljudi, živeče v svetu. Abraham, Izak in Jakob, David, Job, Tobija, Sara, Rebeka in Judita pričajo o tem v stari zavezi. V novi zavezi so sv. Jožef, Lidija, sveti Krispin popolnoma bogoljubno živeli v svojih delavnicah; sveta Ana, sveta Marta, sveta Monika, Akvila, Priscila sredi gospodinjskih opravil, sveti Sebastijan, sveti Mavricij v vojaški službi; Konstantin, Helena, sveti Ludovik, blaženi Amadej, sveti Edvard na svojih prestolih.

(iz tretjega poglavja Filoteje)